

AGAPERIO (ZONDER VOICE-OVER)

Geschreven door
Leanne Marije Reijners

1. INT. MIJNGANG - NVT

Het beeld is duister, nagenoeg zwart. We horen voetstappen en gehijg van een kind.

In de verte doemt een licht op. Naarmate het licht dichterbij komt, hoe duidelijker het wordt dat we ons bevinden in een smalle mijngang, en een kind volgen die richting het zwakke schijnsel van een mijnlamp rent.

Dit kind is ISA, een aandoenlijk jongetje (8 jaar) met witte huidskleur, donkerbruine haren, vervuild gezicht en dragend een LANG, MOUWLOOS, WIT/LICHTBLAUW HEMD.

Ter hoogte van de mijnlamp **CU**: paniek in Isa's ogen.

Isa rent door, langs de lamp, en verdwijnt in de duisternis van het gangstelsel.

2. INT. GROT - NACHT

ECU van gesloten drakenoog bij licht van fakkels: het oog is van AGAPERIO, een reusachtige goudgeel/oranjerode klassieke Europeaanse draak, met schubben, immense staart, vier poten.

Oog opent.

3. INT. MIJNGANG - N.V.T.

Zeventien Duitse SS-officieren rennen door dezelfde mijngang als Isa.

4. INT. MIJNGANG - DAG (GRIMMIG LICHT)

Isa rent omhoog, richting de uitgang, het daglicht tegemoet. Isa komt bij de uitgang. Het felle daglicht verblindt hem.

5. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP - DAG (ZONNIG)

Uitgestrekt over kilometers aan groene heuvelvlaktes staan duizenden mensen van verschillende etnische achtergronden en leeftijden in één groot geheel van strakke rijen en kolommen opgesteld. Tussen hen is telkens ongeveer een meter ruimte. Hun gezicht is gericht naar eenzelfde middelpunt. In dit middelpunt staat de reusachtige AGAPERIO, die als een streng doch rechtvaardig vorst zijn volk gadeslaat.

Twee mannen lopen uit de grote menigte naar voren en gaan vlak voor Agaperio staan. De mannen zijn te herkennen als Donald Trump (Amerikaanse republikeinse ex-president) en Thierry Baudet (rechtse Nederlandse politicus).

Donald Trump schuift Baudet naar voren. Agaperio trekt nieuwsgierig een wenkbrauw omhoog. Baudet, met zijn herkenbare hooghartige frons op zijn voorhoofd, begint druk te praten en te gebaren.

Agaperio beweegt zijn hoofd langzaam richting Baudet. Pas wanneer Agaperio intimiderend dichtbij is, stopt Baudet met praten. Agaperio scherpt zijn oogleden en kijkt Trump en Baudet streng aan. De twee mannen verbleken. Agaperio knikt de mannen tevreden toe en brengt dan langzaam zijn hoofd weer omhoog.

Zodra Agaperio weer op enige afstand is, trekt Baudet direct zijn mond weer open. Agaperio aarzelt geen moment, laat zijn hoofd zakken en blaast door zijn neusgaten een fikse wind, waardoor Trump en Baudet als twee blaadjes terug de mensenmenigte in worden geblazen. Ze eindigen vlak voor een vrouw in Mexicaanse klederdracht (circa 60 jaar) en een man, armmoedig gekleed (circa 30 jaar). Aarzelend kijken beiden omhoog naar Agaperio. Agaperio kijkt streng terug. De Mexicaanse vrouw knikt gehoorzaam en reikt haar hand naar Trump.

Trump wijst geïrriteerd haar hand af. De vrouw kijkt opnieuw naar Agaperio. Agaperio knikt op een manier van "toe maar". De vrouw grijpt nu zonder pardon Trumps hand en trekt hem overeind. Trump bedankt de vrouw schamper en kijkt vervolgens zoekend rond in de menigte, op zoek naar een plek voor hem om te kunnen plaatsnemen. Niemand maakt plaats; iedereen houdt vast aan de strakke, rechte formaties.

De armmoedig geklede man klopt het stof van Baudets pak. Met weerstand laat Baudet dit toe. Wanneer het grootste gedeelte van het zand is afgeklopt, duwt Baudet de handen van de man van zich af. Zonder de man een blik te gunnen loopt Baudet weg.

Nog altijd op zoek naar een plek duwt Trump een meisje (4 jaar) aan de kant om zo naast een lange, slanke, witte, blonde dame te kunnen staan.

Het meisje kijkt beteuterd naar Trump, en rent met haar KNUFFEL onder haar arm naar een staplek die ogenblikkelijk door een aantal volwassenen wordt vrijgemaakt. We zien hiervoor een hele kolom en hele rij een plek opschuiven als één groot samenwerkend geheel: niet zoals dit normaal gaat bij mensen, maar als een gestroomlijnde choreografie/net als een zwerm vogels die elkaars bewegingen aanvoelen.

6. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP - CONTINUATIE

Agaperio kijkt plotseling op. Het lijkt alsof hij in de verte iets ziet of hoort.

POV AGAPERIO: we kijken over de mensenmassa heen naar een plek aan de horizon.

ZOOM IN op horizon. Focus versmalt, beeld wordt donkerder.

7. EXT. KALE, DORRE VLAKE - DAG (GRIMMIG LICHT)

Isa rent uit het oude, ondergronds gangenstelsel. De aarde barst bij iedere voetstap.

Na ongeveer twintig meter struikelt Isa over zijn eigen benen. Hij staat direct op, negeert zijn BEBLOEDE KNIE, kijkt kort om, en vervolgt dan, zonder enige aarzeling, zijn sprint richting Agaperio zoals een bang, verloren kind naar een ouder rent.

De zeventien SS-officieren rennen uit de mijn naar buiten. Achter hun stormloop stort de aarde in; grote brokstokken verdwijnen in de duistere diepte. De SS-officieren negeren het. Ze vertonen geen tekenen van angst, ze zijn enkel gericht op Isa.

ES: We zien Isa nog slechts enkele meters verwijderd van het groene landschap. Op ongeveer vijftig meter afstand achter Isa zien we de SS-officieren al rennende een ravage aan instortende aarde achter zich laten. In de verte van het groene landschap staat in het midden Agaperio, nog altijd omringd met alle wereldvolkeren om zich heen. Hij volgt aandachtig de vluchtende Isa.

8. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP- CONTINUATIE

Isa bereikt het groene landschap en de mensenmenigte, die als een geautomatiseerd geheel - zonder hun positie ten opzichte van elkaar te verliezen - van moment tot moment vrij baan maken voor Isa, die rennend en hijgend zijn weg vervolgt naar Agaperio die nog wel zeker meer dan een kilometer van hem verwijderd is. Vol mededogen staart de menigte Isa na. Bij het naderen van de SS-officieren slaat dit gemoed om in angst en afkeer. Mensen verstijven; gelederen worden niet gesloten; en zonder problemen kunnen de SS-officieren hun achtervolging voortzetten. De mensenmassa negeren ze.

De SS-officieren komen steeds dichterbij Isa. Na nog geen honderd meter dat Isa de groene vlakte heeft betreden, grijpt één van de SS-officieren Isa bij de arm.

Er gaat een schokgolf door de menigte. Isa probeert zich los te rukken, wat lukt, maar waarna hij met een smak op de grond valt. De SS-officier loopt grijnzend op Isa af, haalt uit met zijn voet, klaar om Isa een fikse trap te geven, maar nog voordat zijn voet Isa heeft bereikt, beweegt zich een grote schaduw over hen heen. De SS-officier stopt en kijkt geschrokken op: op de achterpoten staat Agaperio, zijn hoofd reikt voor de zon en werpt een grote schaduw over Isa, de SS-officiëren en de menigte eromheen; allen kijken overdonderd Agaperio's kant op. Agaperio's vleugels staan intimiderend groots en breed. Zijn aderen gloeien rood. Hete damp komt ervan af.

Dan begint hij zijn vleugels te golven. Alle damp stuwt hij op die manier over de mensenmassa heen en laat hij neerdalen op Isa, de SS'ers en de menigte eromheen. Iedereen kijkt bezorgd hoe de damp neerdaalt.

Bij de SS-officiëren ontstaat er heuze paniek: bij hen veroorzaakt de damp bepaalde transformaties. Zo raken sommigen gehandicapt of blind; anderen krijgen specifieke kledij (zigeunerkleding of keppeltje) die ze met geen mogelijkheid van zich af kunnen werpen. Zowel Isa als de menigte kijken de SS-officiëren verbouwereerd aan. Agaperio laat zich weer op de voorpoten landen en slaat de vleugels in. Vanuit de verte slaat hij alles ernstig gade.

Na een kort moment van verbijstering realiseert Isa dat de ontstane chaos zijn redding is. Hij helpt zichzelf overeind en hervat zijn sprint richting Agaperio. De menigte, nog verbouwereerd over wat de SS-officiëren overkomt, beginnen te juichen bij Isa's ontsnapping en zorgen dat ze hem geen strolengte in de weg staan.

Bij de SS-officiëren raakt de "magische" stoom uitgewerkt. Ze worden weer hun eerdere zelf en hervatten hun achtervolging, behalve VIER van hen. Deze trekken hun rode band met hakenkruis van hun arm, als ook hun rangtekens. Ze kijken de menigte vragend aan, die hen zonder aarzeling opneemt in hun strakke formaties aan rijen en kolommen.

9. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP - CONTINUATIE

Al rennende door de groene heuvels en mensenmassa transformeert Isa naar een donker Afrikaans uiterlijk. Hij reageert niet op de transformatie en blijft herkenbaar aan het WIT/LICHTBLAUWE HEMD en de BEBLOEDE KNIE. Ondertussen springt Isa behendig door een aantal lage rotsen heen, zijn focus nog altijd gericht op Agaperio die nog een kleine kilometer van hem vandaan is.

De SS'ers transformeren al rennende naar mannen van de Ku-Klux-Klan: schreeuwend en met FAKKELS in de handen. Ze komen bij dezelfde rotspartijen als Isa. Hun maskers bemoeilijken echter hun zicht: ze dreigen te struikelen en zien zichzelf genoodzaakt hun masker af te doen. Hun witte gezichten (andere gezichten dan van de SS-officieren) worden zichtbaar.

Na de rotspartij halen de mannen Isa in. Eén KKK-man komt nu zó dichtbij dat hij bijna Isa's haren in de fik dreigt te steken met zijn fakkel. Isa springt als een gazelle van links naar rechts en probeert het vuur te ontwijken. De KKK-man komt echter steeds dichterbij. De menigte houdt de adem in en slaakt een angstkreet. Dan schiet er een verblindende schittering tussen Isa en de man met fakkel, gevolgd door een stofwolk. Isa valt voorover, maar weet zichzelf op de eigen voeten te houden en kijkt geschrokken achterom. De man laat de fakkel vallen en slaat de armen voor de ogen door het verblindende licht dat afkomt van het vreemdsoortige ding dat met een plof in de grond tussen hen beiden is gekomen. Meerdere verblindende schitteringen volgen en eindigen vlak voor de neuzen van de overige KKK-mannen. In de verte zien we hoe Agaperio hier verantwoordelijk voor is: hij schiet uit zijn vleugels goudkleurige spiegelende schubben.

Wanneer het scherpe licht van de spiegelende schubben doven, schrikken de KKK-mannen zich rot: de witte mannen zien hun huid als gekleurd weerspiegeld. De KKK-mannen grijpen met hun handen ontredderd naar het eigen gezicht. De menigte begint een voorzichtige lach bij zichzelf toe te staan: er wordt gegrijnsd. Agaperio lacht zachtjes mee.

Isa draait zich naar Agaperio, lacht terug en knikt dankbaar. Agaperio knikt gracieus terug. Isa hervat zijn sprint. De menigte juicht Isa toe en maakt ruimte voor hem.

De vooroplopende KKK-man is inmiddels van de schrik bekomen. Hij schreeuwt en schudt zo zijn groepsgenoten wakker uit hun emotionele ontredde. Met grote, drukke gebaren laat hij weten om de schilden heen te lopen en de verblindende weerspiegelingen te negeren.

De KKK-mannen hervatten hun achtervolging achter Isa, behalve DRIE. Drie KKK-mannen blijven achter, ze ontdoen zich van hun kostuums en voegen zich bij de menigte, die hen zonder aarzeling opneemt en weer in de rijen en kolommen gaan staan.

10. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP - CONTINUATIE

Isa is nog slechts 500 meter van Agaperio verwijderd en heeft een flinke voorsprong op de KKK-mannen.

Isa transformeert opnieuw: nu naar een meisje uit het Midden-Oosten met HOOFDDOEK, die ze stevig vasthoudt om haar hoofd, bang dat deze door de wind afwaait. Isa blijft wederom herkenbaar aan WIT/LICHTBLAUW HEMD en BEBLOEDE KNIE.

Ook de KKK-mannen transformeren opnieuw: naar terroristen van verschillende groeperingen (Boko Haram, ISIS, taliban). Allen zwaaïen triomfantelijk met hun KALASHNIKOVs.

Isa rent een grote heuvel af. Zoals sportsupporters hun winnaar aanmoedigen, moedt de menigte Isa aan.

Plots klinken er schoten. Kogels vliegen om Isa's oren. Vanaf de top van de heuvel blijken de terroristen tot stilstand te zijn gekomen en hun KALASHNIKOVs op Isa te richten. Er ontstaat wilde paniek. De menigte rent bij Isa vandaan. Isa rent nog harder, valt en buitelt de heuvel af.

Dan verschijnt er boven Isa een enorme langwerpige schaduw. De gigantische staart van Agaperio reikt over haar heen en slaat als een gewelddadige zweep de terroristen van de heuvel. Eén terrorist bukt voor de staart en weet zo aan Agaperio's staart te ontkomen. Deze terrorist benut zijn voordeel en schiet. Dit schot schampt Isa's arm. We zien haar schreeuwen van de pijn.

De terrorist van dit schot rent op Isa af, grijpt haar bij de benen, draait haar op haar rug, en doet een poging haar te verkrachten. Isa schopt en verzet zich. Mensen uit de menigte wisselen angstige blikken uit, aarzelend of ze moeten ingrijpen. Eén grof gebouwde man loopt de terrorist woedend tegemoet. De terrorist richt direct zijn wapen op de man. De man gooit de handen in de lucht en loopt voorzichtig weer naar achteren. De terrorist draait zich terug naar Isa, die zich inmiddels heeft omgedraaid en op handen en voeten aan de terrorist probeert te ontvluchten. De terrorist trekt Isa weer terug, duwt haar achterste overeind, en beweegt zijn hand naar zijn gulp. Bij Isa lopen de tranen over haar wangen. De terrorist haalt zijn penis uit zijn broek en duwt deze onder de jurk van Isa. Isa kermt en verzet zich. De man slaat Isa voor haar hoofd. Niemand uit de menigte komt in actie, iedereen kijkt zwijgend en angstig toe. Isa geeft het nu op, knijpt de ogen toe, en zet zich schrap.

Dan begint uit het niets de aarde te schudden. De verkrachter en verschillende mensen uit de menigte vallen om. In de verte hangt bij Agaperio een grote stofwolk. We zien een afdruk van zijn klauw in de aarde staan.

Agaperio kijkt de menigte woedend aan. De menigte begrijpt ogenblikkelijk de boodschap: diverse mensen snellen naar Isa en de terrorist: de één pakt de terrorist zijn wapen af, de ander helpt Isa overeind.

Wanneer Isa eenmaal staat, grijpt ze met haar hand naar haar arm. Er komt bloed vanaf en ze heeft duidelijk pijn. Tijd gunt ze zichzelf niet: ze klopt aarde en steentjes van haar knieën en handen en hervat haar sprint naar Agaperio.

De van de heuvel geveegde terroristen zijn inmiddels hersteld. Ze kijken zoekend om zich heen. Zodra ze Isa in het vizier hebben, hervatten ze hun sprint, behalve TWEE. Twee blijven achter, maken hun wapen onklaar voor gebruik en voegen zich bij de menigte, die hen zonder aarzeling in hun midden opneemt en weer in de rijen en kolommen gaan staan.

11. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP - CONTINUATIE

Isa is nu nog 200 meters van Agaperio verwijderd. Ze transformeert, al rennende, voor een derde keer: nu naar een Zuid-Amerikaans meisje, de gaten vallen in haar WIT/LICHTBLAUWE HEMD. Ze blijft eveneens herkenbaar aan haar BEBLOEDE KNIE en WOND aan haar arm.

De terroristen transformeren al rennende ook opnieuw: nu naar rijke zakenmannen van verschillende nationaliteiten (Europeaans, Chinees, Afrikaans, Amerikaans, Zuid-Amerikaans).

Eén van de rijke mannen komt plots tijdens hun achtervolging tot stilstand, brengt zijn hand omhoog en brengt de rest tot een halt. We zien de rijke man iets zeggen tegen zijn handlangers, waarop zij knikken, hun telefoon tevoorschijn halen en druk beginnen te swipen en typen. Paar seconden later zien we in de mensenmenigte verschillende telefoons oplichten.

Isa, ondertussen doorgerend en nog maar op 100 meter van Agaperio, wordt plots door de menigte tegengehouden. Niemand maakt meer plaats en er is geen mogelijkheid dat Isa er langs kan. Isa werpt angstig een blik achterom, ziet geen belagers en loopt dan verbaasd en bezorgd naar de voorste mensen uit de menigte. Ze smeekt erdoor te mogen. Er wordt geaarzeld, sommigen werpen een blik op hun telefoon, maar schudden dan hun hoofd. De mensen die Isa aanspreekt eisen geld en laten ter illustratie geldbiljetten zien (van verschillende munteenheden). Isa gebaart dat ze niets heeft en valt wanhopig op haar knieën. Wanneer dat geen effect heeft, staat ze op en probeert een andere route, maar welke route ze ook probeert, overall wordt ze tegengehouden en eisen mensen geld.

Inmiddels komen de rijke mannen rustig aanlopen. Isa zit als een rat in de val. Eén van de rijke mannen loopt met een ketting op Isa af. Isa jammert en smeekt haar te laten gaan, maar de rijke mannen tonen geen enkele empathie en negeren haar smeekbede.

Isa wordt door de man in de kettingen geslagen, waarna hij haar bruit achter zich aansleept. De andere rijke mannen beginnen GOUDEN MUNTSTUKKEN uit te delen aan de mensen die Isa tegen hadden gehouden.

Langzaam schuift er een schaduw over hen heen. De menigte ziet waar de schaduw vandaan komt en reageert angstig en beschaamd. De rijke mannen, daarentegen, draaien zich verrast om: achter hen zien ze Agaperio's hoofd steeds dichterbij komen.

Agaperio kijkt 'not amused' en begint zachtjes te blazen. Zijn adem is goudachtig van kleur en nevelt langs de rijke mannen naar de muntstukken. Deze beginnen te trillen en komen als het ware tot leven. De muntstukken wringen zich uit broekzakken, tassen en de handen van mensen en laten zich op de grond vallen. De muntstukken dansen naar elkaar toe en vormen zo munt voor munt een geldslang, door magie/luchtledige bijeen gehouden. Een paar muntstukken versmelten tot gouden kop en tong. Iedereen is gestopt waar hij/zij/het mee bezig was en staart stomverbaasd naar de zich vormende geldslangen. Agaperio beweegt langzaam zijn hoofd weer terug.

Wanneer de geldslangen hun volledige vorm hebben, kruipen ze naar alle rijke mannen, cirkelen via hun benen omhoog, klemmen zich om hun torso's en wurgen de rijke mannen, inclusief de man die Isa aan de ketting houdt. De rijke mannen proberen zich los te wringen, schreeuwen van pijn, terwijl hun ogen rood doorlopen raken. Een aantal geldslangen vormen, met hun lange slanke lichamen, voor een aantal meter een pad vanaf Isa richting Agaperio. Zodra Isa begrijpt wat de slangen haar proberen te vertellen, hervat ze lopend haar route naar Agaperio. De slangen sissen gevaarlijk naar de menigte opdat niemand het in zijn hoofd haalt om Isa tegen te houden. Agaperio volgt tevreden hoe Isa haar weg vervolgt.

Ondertussen beginnen de menigte direct rondom de rijke mannen hen uit te lachen en na te wijzen. Het gelach trekt Agaperio's aandacht. Hij wordt razend: zijn borst kleurt vurig rood, hij gromt en spuwt een grote vuurwolk vlak boven de hoofden van deze mensen. De menigte houdt subiet op met lachen; de slangen vallen in individuele mondstukken op de grond. Het losse geld op de grond zorgt voor gretige gezichten, maar niemand die het geld durft te pakken.

De rijke mannen, eindelijk weer in staat om adem te halen, herstellen zich en hervatten hun jacht op Isa, behalve DRIE. Drie van hen knopen hun stropdas los en gooien die op de grond. Ze voegen zich bij de menigte, die hen zonder aarzeling opneemt en weer in de rijen en kolommen gaat staan.

De rijke mannen willen achter Isa aanlopen, maar de menigte laat ze niet passeren. Als reactie daarop transformeren de rijke mannen naar vijf grote dictators: Stalin, Hitler, Mao-Zedong, Kim Yong-Un en Poetin met ontbloot bovenlijf en een bruin paard naast hem.

12. EXT. GROEN HEUVELLANDSCHAP - CONTINUATIE

Alsof Isa dit aanvoelt, zien we haar een aantal meter verderop bezorgd haar hoofd omdraaien. Wanneer ze haar hoofd gedraaid heeft, is ze getransformeerd naar iemand die niet herkenbaar is als vrouw noch man (non-binair) en met West-Aziatisch uiterlijk, nog steeds herkenbaar aan diens WIT/LICHTBLAUWE HEMD, BEBLOEDE KNIE en WOND aan de arm. Isa versnelt diens loop richting Agaperio.

TERUG NAAR de dictators: ze wisselen één korte blik met elkaar uit, waarna elk van hen, behalve Poetin, een pistool trekt en deze op de menigte voor hen richt. Poetin stijgt op het bruine paard en gaat er emotioneel en intimiderend op zitten. Hij loopt met zijn paard de menigte in, gevolgd door de andere dictators. De menigte gaat voor de dictators opzij.

Nu de weg vrij is, zien de dictators Isa in de verte snel een verschrikte blik achterom werpen en een laatste sprint inzetten: Isa is bijna, op enkele meters na, bij Agaperio.

De dictators lopen elk met hun eigen typische zelfingenomenheid door de menigte naar Agaperio en Isa. Isa schuilt achter Agaperio's poot. Wanneer de dictators vlak voor Agaperio staan, zonder een greintje angst, pakt elk van hen (behalve Poetin) een willekeurig persoon uit het publiek en zet zijn pistool tegens diens slaap. Om de beurt schreeuwen de dictators wat richting Isa.

Isa laat voorzichtig diens gezicht zien vanachter de enorme poot van Agaperio. Poetin spreekt Isa aan. Isa slikt en verstijft. Direct klinkt er een schot. Eén van de dictators heeft zijn gijzelaar neergeschoten, en grijpt nu direct een nieuw persoon uit de menigte en houdt opnieuw zijn pistool tegens diens slaap. Isa durft zich nu niet langer meer te verbergen en komt met de armen in de lucht achter de poot van Agaperio vandaan en loopt naar de dictators. Tevreden wachten de dictators tot Isa binnen handbereik is. Poetin werpt een denigrerende blik omhoog richting Agaperio.

Agaperio kijkt woedend omlaag. Dan strekt hij onverwachts zijn nek omhoog in de lucht, haalt diep adem - door zijn geelgoud, oranje- en rood schubbege huid zien we blauw licht stromen - en spuwt een immens groot, krachtig witblauw vuur de hemel in.

De menigte schrikt en elk van hen valt op de knieën en buigt het hoofd diep voor Agaperio, zelfs de personen tegen wie een pistool tegen de slaap werd gehouden. De dictators blijven staan en kijken verbouwereerd naar Agaperio. Isa is ook op diens knieën gaan zitten. Die heeft het hoofd niet omlaag, maar kijkt met een dankbare lach naar Agaperio.

Agaperio stopt met vuurspuwen en werpt de menigte een vastberaden, bemoedigende blik toe. De menigte staat op en stapt allemaal richting Agaperio, waardoor ze dichterbij elkaar komen en elkaars handen kunnen vastpakken. Oud of jong iedereen maakt verbinding met elkaar.

De dictators kijken verbaasd achter zich naar de menigte die op intimiderende wijze een stap dichterbij hun kant op zet. Uit paniek beginnen ze op de menigte te schieten met soms verwonding en dood als gevolg. De menigte raakt nu niet in paniek en ziet dit als een uitnodiging om nog krachtiger door te stappen. Hoewel sommigen van hen het onderspit delven, slaagt de meerderheid erin de dictators in te sluiten en hun wapen af te pakken.

Poetin negeert de paniek achter zich en stapt op zijn paard langs Isa richting de enorme poot van Agaperio. Hij haalt een dolk uit zijn broek en steekt Agaperio meermaals in zijn poot. Rood bloed vloeit. Agaperio kijkt omlaag, zijn ogen verraden zijn pijn. Isa schreeuwt, staat op en rent naar Poetin toe.

De andere dictators accepteren hun machtsverlies en laten zich opnemen in de menigte, die als cirkels met elkaars handen vast om Agaperio heen staan. Allen kijken geschrokken naar Poetin.

Agaperio komt in beweging en haakt met de nagel van zijn vleugelarm Poetin bij de broek en slingert hem de menigte in. De menigte deinst geschrokken opzij en Poetin valt met een pijnlijke klap tussen hen in. Woedend kijkt Poetin richting Agaperio.

Agaperio negeert Poetin en richt zich tot Isa. Hij laat zijn vleugelarm voor Isa zakken, zodat Isa erop kan klimmen. Isa knikt dankbaar en klautert op Agaperio.

Poetin ziet woedend en beschamend toe hoe Isa de rug van Agaperio beklimt. De menigte laat elkaars handen los en juichen blij en opgelucht naar Isa.

Plots wordt ieders aandacht door Poetin getrokken bij wie er elektrische magische vonken verschijnen. Voor ieders ogen, inclusief die van Isa en Agaperio, transformeert Poetin naar een kind.

Wanneer de elektrische vonken verdwenen zijn herkennen we Isa met diens non-binaire West-Aziatische uiterlijk, maar dan met een ziekelijk, kwaadaardige zweem in diens ogen. Slechte-Isa (vanaf nu S-Isa) staat op en loopt met een huichelachtige lach richting de vleugelarm van Agaperio. Isa schreeuwt en trommelt op Agaperio's rug, opdat Agaperio zijn vleugel intrekt. Maar Agaperio lacht daarentegen zachtjes en laat zijn vleugel nog wat verder op de grond zakken zodat S-Isa er nog beter bij kan.

De menigte kijkt verbaasd en met open mond toe. S-Isa is net zo verbaasd en kijkt vragend naar Agaperio. Agaperio lacht gemoedelijk terug en knikt op een manier van 'toe maar'. S-Isa knikt verward en klimt op Agaperio's vleugel.

Isa kijkt verbaasd naar Agaperio en werpt dan een angstige blik richting S-Isa die steeds dichterbij komt en net als Isa bijna de rug heeft bereikt. Isa kijkt weer terug naar de Agaperio, fronst nadenkend de wenkbrauwen en knikt dan vastberaden. Isa glijdt van Agaperio's rug richting de armvleugel en reikt S-Isa de hand. S-Isa en Isa kijken elkaar voor lange tijd zwijgzaam aan. Dan grijpt S-Isa Isa's hand en laat zich door Isa op de rug hijsen. Samen klimmen Isa en S-Isa via de nek van Agaperio naar zijn kop en nemen daar op zijn kop naast elkaar plaats.

Agaperio trekt zijn vleugelarm in, en maakt een sierlijke buiging. Diep op de grond blijft hij met zijn kop hangen. De menigte valt eerst verbaasd stil, onder de indruk van de grote draak die voor hen buigt, maar gaat dan over in een daverend applaus en toejuichen.

Agaperio glimlacht, komt overeind, strekt de vleugels uit en stijgt op. Samen met Isa en S-Isa op zijn hoofd vliegt hij de zon recht tegemoet.

EINDE